

ikke været saa store, som de kunde og burde have været, og den forøgede Indførsel faldt udelukkende paa de mere forarbejdede Varer, ikke paa Raastoffer og livsnødvendige Varer for Produktionen. Det vilde formentlig ogsaa have været forsvarligt at sætte noget af vor Guldreserve ind, hvis man derigennem kunde have sparet meget betydelige Beløb for Samfundet og sikret Landet større Varebeholdninger til billigere Pris. I øvrigt var Taleren enig med Handelsministeren i, at vor valutamæssige Stilling havde været yderst svag i de senere Aar. Dette var imidlertid en Følge af hele Regeringens Erhvervspolitik, en Politik, der stillede de eksporterende Erhverv langt ringere end Producenterne for Hjemmemarkedet. Medens man havde tvunget Landbruget til at gøre sine Indkøb i Indlandet til forhøjede Priser under beskyttede Forhold, havde man frataget Landbruget Dispositionsretten over de hjembragte Værdier og derigennem hemmet dets Mulighed for at forøge sin Eksport. Venstre kunde ikke medvirke til Forlængelse af en Lov, der havde været til ubodelig Skade for det danske Erhvervsliv taget under eet, og som havde tjent til Skabelse af ulige og uretfærdige Forhold.

Henning Hasle (K. F.) undersøgte Betydningen af Importreguleringen i valutarisk Henseende paa Grundlag af Virkningen af først Overførsel til Frilisten af Varer fra den bundne Liste, dernæst Tilbageførsel af Varer til den bundne Liste. Han kom til det Resultat, at de paagældende vigtige og nødvendige Varer blev indført, hvad enten de stod paa fri eller paa bunden Liste, og i saa Fald havde man vanskeligt ved at forstaa Meningen med at sætte dem paa bunden Liste, idet Muligheden for at købe paa rette Tidspunkt derved hemmedes, hvad der atter virkede prisfordyrende. Valutaattestordningen havde ved stadig at udskyde Indkøbene af Industriens Raavarer ført til, at der maatte bruges mere Valuta til Køb af de samme Varer, og ved sin prisfordyrende Virksomhed havde Valutacentralen faktisk været medskyldig i, at Valutareserverne ikke var større ved Krigens Udbrud. — De Konservative fandt Systemet med dets Monopoltendens og voldsomme Indgreb i al Handelsfrihed uheldigt og ønskede derfor ikke at have noget Medansvar for denne Lovgivning. Efter Partiets Opfattelse var Tiden imidlertid ikke inde til et stort politisk Opgør, og de Konservative vilde derfor ikke modsætte sig, at Lovforslaget førtes igennem, men de nægtede at tage noget Ansvar for Loven, specielt for den dertil knyttede Administration.

Bondepartiets Ordfører, *Hartel*, anlagde det Synspunkt, at man aldrig vilde faa et gunstigere Tidspunkt til at afvikle Valutaordningen, idet Sælgerlandene nu i stor Udstrækning selv kunde bruge deres Varer, og Misforholdet mellem deres